

2. Вирус массовой вакцинации [Электронный ресурс]. Режим доступа: http://www.2000.ua/v-nomere/aspekty/ekspertiza_aspekty/virus-massovoj-vaktsinatsii_arhiv_art.htm

3. Гражданский кодекс Украины [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://meget.kiev.ua/kodeks/grazdanskiy-kodeks/>

4. Законодавче забезпечення вакцинації в Україні / Квартальний звіт Аналітико-експертного центру досліджень у сфері громадського здоров'я при ВГО «Фундація медичного права та біоетики України» 2011 р. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://medicallaw.org.ua/ua/novini/article/ЗАКОНОДАВЧЕ%20ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ%20ВАКЦИНАЦІЇ%20В%20УКРАЇНІ/>

5. Иммунопрофилактика инфекционных болезней [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://repo.knmu.edu.ua/bitstream/123456789/632/1/иммунопрофилактика.pdf>

6. Основи законодавства України про охорону здоров'я [Электронный ресурс]: Закон від 19.11.1992 № 2801-ХІІ (у редакції від 13.01.2012 р.) Режим доступа: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2801-12/print1329904871796443>

7. Прививки: основные проблемы [Электронный ресурс]. Режим доступа: http://sv-rasseniya.narod.ru/booki/ruthless_immunization/3.html

8. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення [Электронный ресурс]: Закон від 24.02.1994 № 4004-ХІІ (у редакції від 19.04.2012 р.) Режим доступа: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4004-12/print1329904871796443>

9. Про захист населення від інфекційних хвороб [Электронный ресурс]: Закон від 06.04.2000 № 1645-ІІІ (у редакції від 01.06.2012 р.) Режим доступа: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1645-14/print1329904871796443>

Бслікова І.В.,

*доц. кафедри соціальної медицини,
організації та економіки охорони
здоров'я*

*з біостатистикою та медичним
правознавством ВДНЗУ «УМСА»*

Ляхова Н.О.,

*викладач кафедри соціальної медицини,
організації та економіки охорони
здоров'я*

*з біостатистикою та медичним
правознавством ВДНЗУ «УМСА»*

ВИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ МЕДИЧНОЇ СТАТИСТИКИ

Визначною ознакою сьогодення стало накопичування великого обсягу різноманітної інформації. Не викликає сумніву, що якість та обґрунтованість управлінських рішень в охороні здоров'я тісно пов'язано зі своєчасністю та достовірністю статистичної інформації, вимоги до якої постійно зростають. Особливо це стає актуальним під час реформування галузі охорони здоров'я та входження України в сучасне інформаційне суспільство. Розвиток сучасних інформаційних технологій та впровадження їх у діяльність закладів охорони здоров'я потребує вдосконалення не тільки самої служби медичної ста-

тики, яка відповідає за збір, обробку, аналіз та збереження статистичної інформації, а й нормативно-правової бази, яка регламентує її роботу в розрізі змін, що відбуваються в галузі охорони здоров'я.

Основним законом, що регулює правові відносини в галузі державної статистики, визначає права і функції органів державної статистики, організаційні засади здійснення державної статистичної діяльності з метою отримання всебічної та об'єктивної статистичної інформації щодо економічної, соціальної, демографічної та екологічної ситуації в Україні та її регіонах і забезпечення нею держави та суспільства є Закон України Про державну статистику, що набув чинності у 1992 році.

Організація інформаційного та статистичного забезпечення системи охорони здоров'я, як і статистичного забезпечення інших галузей народного господарства, базується на наступних основних принципах:

- централізоване керівництво;
- єдина організаційна побудова та методологія;
- зв'язок органів статистики з органами державного управління.

В "Концепції побудови національної статистики України" (постанова Кабінету Міністрів № 326 від 4.05.1993 року) були представлені першочергові завдання розвитку соціальної і, зокрема, медичної статистики, серед яких розробка інформаційної бази впровадження нових методів медичного обслуговування населення; перехід в поточній статистиці на міжнародну методологію при визначенні живонароджених та мертвнонароджених, стандартизованих коефіцієнтів природного руху населення, розробки причин смерті за розширеним класифікатором ВООЗ, видання демографічного щорічника та ін.

У зв'язку з завершенням реалізації переважної частини завдань "Концепції", як першого етапу реформування державної статистики, постановою Кабінету Міністрів № 971 від 27.06.1998 року була затверджена "Програма реформування державної статистики на період до 2002 року". Вона передбачала перехід України на міжнародну систему обліку та статистики, використання вибіркового обстеження, комбінованих методів спостереження та аналізу, запровадження моніторингу за рядом актуальних проблем.

Продовженням роботи щодо оптимізації діяльності служби медичної статистики став Наказ МОЗ «Про подальше вдосконалення служби медичної статистики системи МОЗ України» №592 від 2.12.2004 року яким було затверджені примірні положення про інформаційно-аналітичний центри медичної статистики різних рівнів.

Разом з програмою реформування державної статистики були запроваджені заходи щодо розвитку системи інформаційного забезпечення, правовою основою якої є Закон України "Про Концепцію Національної програми інформатизації"

Процес інформатизації не міг не стосуватися охорони здоров'я. Розвиток сучасних технологій висуває нові вимоги для закладів, що працюють з медичною інформацією.

Загальновідомо, що протягом робочого дня більшість медичних працівників переобтяжені великою кількістю облікових статистичних форм. Деякі лікувальні заклади вже запровадили комп'ютерні програми типу «Поліклініка», «Стационар» та ін., що дало змогу перейти на безпаперові носії

інформації. Але, слід зазначити, що згідно Наказу МОЗ України №330 від 5.07.2005 передбачено список документації, яка повинна вестися на паперових носіях, цей список включає понад 280 форм.

На сьогодні продовжується робота над активним впровадженням в діяльність служби медичної статистики сучасних інформаційних технологій та уніфікованих сертифікованих програмних продуктів. В свою чергу це ставить нові завдання перед законотворцем щодо змін у нормативно-правовій базі.

Література:

1. Закон України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4.02.1998 року N 75/98-ВР [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

2. Наказ МОЗ України №330 від 5.07.2005 «Про запровадження ведення електронного варіанту облікових статистичних форм в лікувально-профілактичних закладах» – [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://www.moz.gov.ua>

3. Проект Наказу "Про заходи щодо запровадження автоматизованої інформаційно-аналітичної системи забезпечення закладів в охорони здоров'я". [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://www.moz.gov.ua>

*Бражник А.А.,
к.ю.н., ас. кафедри кримінального,
адміністративного та трудового права
ПЮІ НЮУ ім. Я. Мудрого*

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ МОМЕНТУ ЗАКІНЧЕННЯ НЕЗАКОННОГО ПРОВЕДЕННЯ АБОРТУ

Визначаючись із моментом завершення посягання, відповідальність за вчинення якого передбачається у ст. 134 «Незаконне проведення абортів», перш за все, необхідно звернути увагу на той факт, що у ч. 1 та ч. 2 містяться відмінні конструкції складу згаданого посягання. Так, у ч. 1 ст. 134 КК законодавець кримінальну відповідальність пов'язує із самим фактом проведення абортів особою, яка не має спеціальної медичної освіти. У частині ж другій названої статті у якості криміналізуючої ознаки виступають перелічені у законі наслідки, а саме: тривалий розлад здоров'я, безплідність або смерть потерпілого. Таким чином окремих наслідків, які б потребували встановлення і визначали кваліфікацію діяння за ч. 1 ст. 134 КК законодавець не називає, що, в свою чергу, дозволяє визначити склад злочину, передбачений у ч. 1 ст. 134 КК як формальний. Саме до такого висновку можливо прийти, ураховуючи і класичну конструкцію ст.134 КК, де у ч. 2 вказані законом суспільно-небезпечні наслідки виступають у якості кваліфікуючої ознаки діяння.

Одразу ж позначимо, що щодо моменту визначення закінченим кваліфікованого складу незаконного проведення абортів складнощів не повинно виникати. Так, смерть жінки, яка настала в результаті проведення абортів, за наявності прямого причинно-наслідкового зв'язку буде свідчити про завершеність посягання, передбаченого ч. 2 ст. 134 КК. Те саме стосується і інших наслідків. Зокрема, під безпліддям розуміється нездатність жінки у репродуктивному віці до запліднення. Відповідно ж до п. 2.2.2. Наказу МОЗ України, яким затверджені «Правила судово-медичного визначення ступеня